

РЕШЕНИЕ

№ 37884

гр. София, 16.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в
публично заседание на 20.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8538** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 84, ал. 3 във вр. чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. А. Х. М., гражданин на Сирийска арабска република, ЛНЧ [ЕГН], представляван от ада. Б. П. Б.-САК, адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх. 1, ет. 1, офис 1, срещу: Решение № 81х /24.07.2025 връчено на 28.07.2025 от Интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което е отхвърлена последваща молба по чл. 76а, ал. 1, т.2 от ЗУБ за предоставяне на международна закрила.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно, поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с приложимия материален закон, при допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, при неизяснена фактическа обстановка и липса на задълбочен анализ на заявените обстоятелства, което е довело до необоснован и незаконосъобразен извод, а именно че не са налице предпоставките за допускане до производство за предоставяне на международна закрила. Искане се решението да бъде отменено и съдът да присъди направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят А. А. Х. М., чрез АДВ.Б. П. Б. – редовно призован, явява се лично и се представлява от адв. Б.. Адвокат Б. заявява, че в С. в момента се извършват множество арести. Техният президент, който преди няколко месеца бил обявен за терорист и го търсели срещу награда, не би могъл да гарантира каквито и да е права на каквито и да е

малцинства. В А. минала седмица се изтрепвали едни други. Нямаło организирана структура, която да гарантира живота на жалбоподателя и не само на него, а на стотици, които водят дела. Вместо да отидат на място и да проверят от агенцията, разчитали на справки от 5 страници, които получавали. Въз основа на тези справки казвали, че хората трябва да бъдат депортирани в страната, в която не могат да отидат да проверят дали тези хора са живи. Има решение на ЕС, в който криминално проявен бежанец или търсец хуманитарен статут в А. е отказано да бъде върнат в С., защото предния път правителството на А. не е успяло да открие първия такъв. ДАБ колко пъти за последните десет години са посетили С. на място, за да се информират? Адвокат Б. четял много решения и всичките били с еднакви формулировки, всички казвали колко хубаво ще става напред във времето, но никой не отчитал, че има стотици арести на хора без да се знае за какво. Защо ДАБ решава, че всичко е прекрасно в С., нямал представя. В справката от края на м.11.2024 г. твърждали, че всичко е спокойно, нямало напрежение, а след 5 дни бил извършен преврата. За това казва, че в решението на АССГ, което е представил по делото има 60 стр. мотиви. Относно протокола, който представил в днешното съдебно заседание юрисконсултът на ДАБ казва, че не са в състояние да кажат каква е ситуацията с убийствата. Как установяват, че няма безогледно насилие? Само през м.март имало 1000 човека, които умрели за един ден, а всички останали, които не са документирани? От доказателствата, които представил се виждало, че убийствата не са само за един ден, те били непрекъснато.

Ответникът Интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет – редовно призован, се представлява от юрисконсулт П.. Юрисконсулт П. заявява, че производството е по реда на чл.76а ЗУБ. Това е последваща молба. Нямаło нужда да се изследват в справките случаи, които не касаят жалбоподателя. Всеки случай бил индивидуален и индивидуално се разглеждал. Справките не били бланкетни. Решението не трябвало да се разглежда по същество, а трябва да се посочат и преценят само допълнителните доказателства, които са представени като нови. Това е направил интервюиращият орган. Насилието никой не го оспорва в С., но трябвало да е безогледно и конкретно за лицето. Относно представения в днешното съдебно заседание протокол от процесуалния представител на жалбоподателя заявява, че колегата го е казал в друг смисъл. Счита, че адвокат Б. не е разбрал смисъла. Справките се изготвят от Дирекция „Международна дейност“ и те преценяват дали има насилие и на какво ниво е насилието. Моли съдът да постанови решение, с което да остави в сила решението, тъй като е законосъобразно дотолкова доколкото е последваща молба. Моли съдът да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана.

СГП – редовно уведомена, явява се прокурор К..

Прокурорът счита, че към настоящия момент не са налице предпоставките на чл.9, ал.1, т. 3 ЗУБ които да дава основания повсеместно да се решава въпроса за всички бежанци. Конкретни обстоятелства за бежанеца и неговата бежанска история са обстоятелства, които са разглеждани в предходното производство и не се представят доказателства за конкретна промяна или заплаха. Счита, че неоснователна се явява жалбата и правилно органът е преценил, че не са налице предпоставки за допускане на последваща молба. АССГ и ВАС имали практика, в която разглеждали всеки случай, с оглед конкретните обстоятелства. Счита, че неоснователно се позовава адвокат Б. на конкретно решение на АССГ.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235, ал.2 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Първоначално А. А. Х. М. е поискал закрила с молба вх. № 2042 от 01.08.2024 г. на РПЦ – Х..

По първата молба за МЗ е проведено интервю на 09.09.2024 г. с цел- да представи обстойно фактите, свързани непосредствено с неговия проблем и да се изяснят причините, поради които е напуснал страната си на произход и е подал молба за закрила в Република България.

По време на интервюто жалбоподателят разказал, че е роден в [населено място], обл. К. и е живял там до отпътуването си. Посочва, че основната причина, която мотивирала решението му да напусне родината е била водещата се война в страната, която продължавала и до настоящият момент. Водели се сражения между кюрдите, редовната сирийска армия и турската армия, което правело обстановката несигурна. Кандидатът уточнил, че обстановката в област К. продължавала да бъде неспокойна и до настоящия момент. Добавя, че когато работил на нивата паднала бомба и бил ранен в крака. Казва, че бил свидетел на въоръжени действия как турската армия бомбардира техния район. В резултат на тези бомбардировка, баща му и майка му починали. Освен това войната довела страната до икономическа криза и безработица, като липсвали елементарни условия за живот. Всичко това го мотивирало да потърси сигурност в мирна държава. Твърди, че не е член на политическа партия или организация и е нямал проблеми с властите в държавата му по произход. Изрично заявява, че не е бил арестуван, нито осъждан. Не е получавал заплахи и не му е оказвано насилие. Не е имал проблеми във връзка с етническата си и религиозна принадлежност.

С решение № 11190 от 28.10.2024 г. на Председателя на ДАБ при МС на жалбоподателят е отказано да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България. Решението е връчено присъствено на 05.11.2024 г. Молителят обжалвал административния акт пред Административен съд - гр., Х.. С Решение № 5181 от 28.11.2024 г. на АС - [населено място] по адм. дело № 1175/2024 г. по описа на АС - Хасково, е отхвърлил жалбата му против Решение № 11190 от 28.10.2024 г. на Председателя на ДАБ при МС.

Молителят не е обжалвал административния акт и по тази причина решението е влязло в сила.

Чуждият гражданин, е подал последваща молба за международна закрила с Вх.№ КП-01-5760/ 10.07.2025 г. до Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет.

С подаването на молбата за международна закрила, с Вх.№ КП - 01 -5760/ 10.07.2025 г., чуждият гражданин отправил искане за последваща регистрация. В така изложеното си искане жалбоподателят посочил, че състоянието, в което се намира С. в момента, било изключително тежко. Политическата обстановка около родния му град като ключов геостратегически център за войната все още било изключително нестабилна. Връщането му в С. в момента би било опасно за живота му.

На основание чл. 76 а от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила, се преценявало нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. Съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовал на никакви нови обстоятелства било от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход и се преценявало по реда на глава шеста, раздел III от ЗУБ.

На чужденеца, е изпратено писмо с обратна разписка, с рег. № УП 33618/ 14.07.2025 г., с което е поканен да се яви в РПЦ - Х. за да му бъдат връчени указания относно процедурата по предварително разглеждане на последващата молба за международна закрила.

Молителят мотивира своята последваща молба за закрила с твърдения, че съществува реална опасност от тежки посегателства върху него ако се завърне в С.. През последните месеци ситуацията в различни части на държавата, включително района на К., продължавали активни въоръжени конфликти и граждански репресии. Районът бил подложен, на сблъсъци с кюрдите и Турската армия, което засилвало риска за обикновените хора. Имало множество,случай на

произволни арести и екзекуции на цивилни, както и заплаха, от не неексплодирани мини и бомби. Въпреки края на режима на Б. Ал - А., новата власт в С. не осигурявала никакви гаранции за сигурност и правова, защита. Територията била разделена между въоръжени групи, които, били често в конфликт една с друга. Много близки, включително майка му и баща му били убити а той бил ранен. Групиранката HTS упражнявала контрол върху цялата провинция, като налагала строги и социални норми, несъвместими с личната му вяра и убеждения. Бил сунити като такъв отказвал да участва във военни действия и да подкрепя която и да е страна в конфликта. Това го превърнало в потенциална мишена както за HTS, така и за режима в Д., след като вярванията му налагали да отказва да се бие, а все още не бил отбил задължителната си, военна служба. Хуманитарната ситуация била катастрофална, липсвали вода, електричество, храна и лекарства. Гражданската война в момента продължавала. Кюрдите ги избивали и затваряли без съд. Чувствал се застрашен в държавата си по произход, поради високите нива, на насилие. Политическата обстановка около родния му град, като ключов геостратегически център за войната все още било изключително нестабилна. Връщането му в С. в, момента би било опасно за живота му.

При подаването, на последващата молба жалбоподателят е представил справка за положението в С., доклада на А. интернешънъл относно политиката за предоставяне на статут и предупреждава, че броят на разселените може да нарасне до 1,5 милиона, статия от местен източник - relief.info., справка за положението в С., обл. Х., Опозиция и задължителни указания на върховния комисариат на бежанците към ООН, статия от официална медия - „ Как жителите, на Д. Ез Зор избягват задължителната военна служба, доклад на У., справка, за положението в С. - област Х., от падането, на режима на Ал А. до април 2025г., статия от местен информационен източник.

Молителят твърдял, че има основание да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут, защото през последните, месеци ситуацията в различни части на държавата, включително района на К., продължавали активни въоръжени конфликти и граждански репресии. Районът бил подложен на сблъсъци с кюрдите и Турската армия, което засилвало риска за обикновените хора. Имало множество случай на произволни арести и екзекуции на цивилни, което било несъвместими с личната му вяра и убеждения. Бил сунит и като такъв отказвал да участва във военни действия и да подкрепя която и да е страна в конфликта. Това го превърнало в потенциална мишена както, за HTS, така и за режима в Д., след като вярванията му налагали да отказва да се бие, а все още не бил отбил задължителната си военна служба. Хуманитарната ситуация била катастрофална, липсвали вода, електричество, храна и лекарства. Гражданската война в момента продължавала. Кюрдите ги избивали и затваряли без съд. Чувствал се застрашен в държавата си по произход поради високите нива на насилие. Политическата обстановка около родния му град, била изключително нестабилна.

Войната все още било изключително нестабилна. Връщането му в С. в момента би било опасно за живота му.

В настоящия случай, представените нови обстоятелства не могли да се приемат, като категорично доказателство на изложените от жалбоподателя твърдения, в своята последваща молба. От приложените материали в последващата молба не можело да се обоснове извод за осъществено преследване спрямо молителя. Чужденецът не представил писмено доказателство в подкрепа на своята теза, обосновава се единствено с публична информация, относно страната му на произход. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ „статут на бежанец в Република България се предоставял на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група се намира извън държавата си на произход и поради тези, причини не желае да се завърне в нея".

В случая, за молителя не били налице субективния и обективния елемент на предвиденото в цитираната разпоредба понятие „основателно опасение от преследване“. В представената бежанска история няма посочени основателни опасения от преследване по визираните в чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ и риск от бъдещо такова. Чуждият гражданин не е заявил в производството по молбата си закрила, че се е занимавал с политическа или обществена дейност, което да е довело до целенасочени и повтарящи се действия спрямо него от страна на държавата или от страна на въоръжени организации, на които държавата не може или не желае да противодейства. Твърди, че не е бил задържан, арестуван или съден. Няма наведени твърдения, че след като чужденецът е напуснал страната си по произход същият е извършвал дейности, които могат да обосноват опасения за преследване от управляващите днес в С., в случаите, когато тази дейност е израз на или продължение на неговите убеждения, или ориентация, изразявани в държавата му на произход по смисъла на чл. 8, ал. 6 от ЗУБ.

Сочените от молителя причини за нежеланието му да се завърне в С. сега се определят като субективни негови опасения, а не обективно обосновани такива и поради този факт не отговарят на разпоредбите на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, според които „преследване“, е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят, до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повтораемост, което не се установява в конкретния случай. В своето изложение, в настоящата последваща молба нямало посочени основателни опасения от преследване по визираните в чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ и риск от бъдещо такова в страната му на произход С.. Поради това искането му за предоставяне на статут на бежанец следвало да бъде отхвърлено като неоснователно.

Наложил се извода, че чужденецът не посочва заплахата за своя живот и здраве, свързана с негови конкретни лични обстоятелства, като раса, религия, етнос, политическо мнение или социална група. Следвало да се направи обосновано твърдение, че молителят не е посочил нито в основното производство за предоставяне на международна закрила, нито в настоящото такова, че Принадлежността му към конкретна, религиозна, етническа, политическа или социална група в С. е довела или би довела да конкретна заплахата, както от страна на бившата, така и от страна на новата власт в С. или от някоя групировка, на която държавата не може или не желае да противодейства.

Във връзка със заявената от жалбоподателя заплахата за живота му, при завръщане, в страната си на произход, поради продължаващото безогледно насилие не било достатъчно да е налице само страх у конкретното лице, а било необходимо да има сериозна заплахата от реално посегателство. Налагала се необходимостта да се изследва дали са налице въоръжени конфликти на територията на С., както и ако в случай, че такива съществуват, дали те пораждаат безогледно насилие. Следвало да се отбележи също, че фокусът тук не бил върху наличието на въоръжен конфликт, а върху нивото на насилие, породено от този/тези наличен конфликт/и.

Оценката на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, относно актуалната политическа обстановка в С. се посочва, че "... В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 26 юни 2025 г. се посочва, че към 26 юни 2025 г., считано от 8 декември 2024 г., около 628 029 сирийци са преминали обратно в С. от съседни страни. С това общият брой на сирийските граждани, завърнали се в С. от началото на 2024 г., става 988 869 души, като тази цифра е изчислена въз основа на триангулация на данни от С., Турция, Л., Й., И., Е. и други държави. По отношение на вътрешното разселване, според последните данни на Работната група за вътрешно разселени лица, към 26 юни 2025 г. (считано от 8 декември 2024 г.) 1 513 861 вътрешно

разселени лица (ВРЯ), са се завърнали по домовете си. Макар, тези цифри да отразяват нарастващата надежда, инцидентите със сигурността продължават да подчертават необходимостта международната общност да бъде търпелива и да подкрепя политическия преход, ръководен от С.. На 22 юни 2025 г. терористично нападение срещу църквата "Мар Е. (И.)" в [населено място] води до жертви сред цивилното население, а през отчетната седмица 18-26 юни Ю. С. става свидетел на рязка ескалация на израелска военна активност.

В. комисар на ООН за бежанците, г-н Ф.-Г., посещава- С., за отбелязване на 20 юни, Световния, ден на бежанеца. По време на четиридневното си посещение г-н Г. се е срещнал с временното сирийско правителство, с хуманитарни организации и организации, занимаващи се с развитието в цялата страна, както и с членове на вътрешно разселените лица, завърналите се бежанци и приемащите общности. В разговор с временния министър-на външните работи в Д., г-н Г. обсъжда значението на подкрепата на усилията за създаване на подходящи условия за доброволното, и безопасно завръщане на бежанците. След това В. комисар се срещнал с управителите на провинциите Д., А. и И., както и със сирийците, завърнали се от Л. през граничния пункт "Д. Я." (Провинция Д.), със сирийците, завърнали се от Л. - в Д. и със сирийците, завърнали се от Турция през "Б. ал Хава".

В периода 18 - 26 юни 2025 г. ВКБООН предоставя транспортна помощ на 321 семейства (699 души), - завърнали се в С. през ключови гранично-пропускателни пунктове, включително "Б. ал Хава", "Б. ал Салама" и "Д." ВКБООН и партньорите предоставят комплекти основни хуманитарни материали (Core Relief Item, CRI). на 3101 семейства (Между 18 и 24 юни 2025 г. ВКБООН продължава да улеснява доброволното, безопасно и достойно завръщане на сирийски граждани в техните родни райони, предоставяйки транспортна помощ на ключови гранично-пропускателни пунктове, включително "Б. ал Хава", "Б. ал Салама" и "Д.". През този период 321 семейства, съставляващи 699 души, се възползват от тази подкрепа, а ВКБООН, осигурява ефективна координация на границите, наблюдава отблизо процеса на връщане и събира важни данни, за да позволи своевременно проследяване чрез услуги, базирани в общността. Чрез, широкообхватните си усилия, за мониторинг на закрилата, през периода 18-26 юни ВКБООН достига 259 домакинства, с което общият брой на домакинствата, успешно попълнили въпросниците, става 25 941. В допълнение, на територията на С. са проведени над 1984 интервюта, предоставящи ключова информация.

Това позволява да се изведе заключение, че в С., страната на произход на жалбоподателя, не е налице въоръжен конфликт, който да генерира ниво на насилие, водещо до общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, единствено поради физическото му присъствие на тази територия.

Интензитетът и мащабът на насилието, описани в справката, не са такива, че всяко лице пребиваващо на територията на С. да е изправено пред реална, а не пред хипотетична опасност от убийство, нараняване или малтретиране, посегателства, забранени от чл. 3 от ЕКПЧ. От друга страна, в конкретния случай няма установени лични обстоятелства, които да сочат, че жалбоподателят би станал специфична цел на такова насилие.

Той е заявил, че е нямал взаимоотношения с армията или полицията и е нямал политическа дейност. Налага се изводът, че не съществува нито висока степен на индивидуална опасност, нито опасност вследствие на личните му характеристики.

Следвало да се направи заключение, че личното му и обществено положение не предполагат включването му в рисковата група чиято, дейност би го поставила в неблагоприятна позиция на фона на развиващите се там конфликти, в смисъла на тълкуванията, дадени в т. 39 от решението на съда в Л., по дело по дело № С- 465/2007Г. от 17 февруари 2009 г. Предвид оценката на ситуацията в С., се установило че за молителя не е налице добре обоснован страх от преследване, и индивидуализиране на заплахата за живота, му при завръщането, му там. Представените в последващата молба на чужденеца, факти и обстоятелства не са нови и от съществено значение нито за личното му положение, нито за положението в страната му на произход.

При преценка на последващата молба с Вх. № КП - 01 -5760/ 10.07.2025 г. в която жалбоподателят не се позовава на новонастъпили обстоятелства за личното му положение или относно държавата му по произход се наложил извода, че производството за предоставяне на международна закрила не следва да се образува.

Предвид изложеното, на основание чл.76 б, ал. ,1 т. 2, от Закона за убежището и бежанците, решаващият орган не допуснал последваща молба с Вх.№ КП 01 -5760/ 10.07.2025 г. на А. А. Х. М. до производство за предоставяне на международна закрила.

При така установеното от фактическа страна, от правна съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на законоустановения срок за обжалване.

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК, счита жалбата за неоснователна.

Оспореното решение представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове/. При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – това е Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл.48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ, Председател на ДАБ при МС на РБ е предоставил правото да провежда ускорено производство по реда на Глава шеста, раздел Втори от Закона за убежището и бежанците. Спазени са изискванията на чл. 59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 АПК задължителни реквизити с означение на фактическите и правните основания за издаването му чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

При издаването на решението, интервюиращият орган е спазил процесуално-правните и материално-правните разпоредби на ЗУБ и АПК.

Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила.

В процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила, като в чл. 76а ЗУБ е посочено, че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2. В чл. 76б от ЗУБ е доуточнено, че в срок до 14

работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. За молби, подадени по реда на чл. 58, ал. 4, срокът по ал. 1 започва да тече от получаването на молбата в Държавната агенция за бежанците. Изрично по силата на алинея 3-ако в срока по ал. 1 не бъде взето решение, последващата молба за международна закрила се смята за допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решенията по ал. 1 се връчват по реда на чл. 76, а по аргумент от нормата на алинея 5 на чужденец, подал последваща молба за международна закрила, се извършва регистрация в срок до три работни дни от допускането на молбата му до производство за предоставяне на международна закрила.

В конкретния случай, чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила рег. № КП 01 -5760/ 10.07.2025 г.

Според легалното определение на § 1 т.6 от ДР на ЗУБ „последваща молба“ е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. Легално определение на понятието „последваща молба“ е дадено и в чл. 2, буква е от Директива 2013/32/ЕС, според която „последваща молба“ означава молба за международна закрила, подадена след вземането на окончателно решение по предишна молба, като това включва и случаите, когато кандидатът изрично е оттеглил молбата си, и случаите, когато решаващият орган е отхвърлил молбата след нейното негласно оттегляне в съответствие с член 28, параграф 1.

Подадената от чужденеца, търсещ международна закрила молба от 20.12.2024 г. представлява последваща такава по смисъла на цитираната разпоредба на параграф 1, т. 6 от ДР на ЗУБ (при наличие на влязло в сила решение, с което е приключило производството по предоставяне на международна закрила и то в посока отказ да бъде предоставена международна закрила). С оглед разпоредбата на чл. 76б от ЗУБ интервюиращия орган при ДАБ към МС в срок от 14 работни дни от получаване на последващата молба за закрила, без да провежда интервю и то само въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, следва да вземе решение, което в конкретния случай е недопускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Законодателят е предвидил ограничение относно срока, в който може да се вземе решението - 14 работни дни от подаване на молбата, който срок е преклузивен и ако интервюиращият орган в този срок не вземе решение по реда на чл. 76б, ал. 1, т. 1 или т. 2 се смята, че последващата молба е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Интервюиращият орган именно в този предвиден срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба за предоставяне на международна закрила е издал решението си, с което не е допуснал молбата за разглеждане в производството по предоставяне на международна закрила.

Съществено е, че това производство е предхождащо същинското производство по разглеждане на молбата за предоставяне на закрила и целта му е предварително

разглеждане на молбата преди да бъде допусната до разглеждане в производство по общия ред. Нещо повече дори, самата цитирана по-горе Директива допуска при последваща молба да не се повежда лично интервю с подалия такава последваща молба. Наред с това, в конкретния случай, интервюиращ орган при ДАБ към МС е спазил и РАЗДЕЛ IV - Член 40 - Последваща молба от Директивата - когато лицето, което е подало молба за международна закрила в държава-членка, предостави допълнителни сведения или подаде последваща молба в същата държава-членка, тази държава-членка разглежда тези допълнителни сведения или елементите на последващата молба в рамките на разглеждането на предходната молба, или в рамките на разглеждането на преразглежданото или обжалваното решение, доколкото в тази рамка компетентните органи могат да отчетат и разгледат всички елементи в подкрепа на новите сведения или последващата молба. С цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, б. „г“ първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II. Държавите-членки могат да предвидят и други причини за последваща молба, която да бъде допълнително разгледана, а когато последващата молба не е разгледана допълнително в съответствие с настоящия член, тя се счита за недопустима в съответствие с член 33, параграф 2, б. „г“. Самите процедурни правила относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно член 40. Тези правила могат, освен другото, да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура.

Интервюиращ орган при ДАБ към МС е обсъдил представената молба от страна на търсещия закрила, като е приел, че той не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, обосноваващи риск за живота и свободата и в страната на произход, които да обуславят допускането на неговата последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила. Интервюиращият орган е анализирал заявените факти в молбата за закрила, като е приел, че в страната на произход на молителя, не е наличен въоръжен конфликт при който насилието да е толкова високо, че да съществува разумна вероятност да генерира общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, независимо от самоличността му, единствено поради физическото му присъствие на тази територията.

Представените в последващата молба на молителя факти и обстоятелства правилно не са приети за нови, че са от съществено значение, за положението в страната му на произход, тъй като от приложената по преписката справка за състоянието на Р. Турция, която е официален документ не се установяват нови обстоятелства от съществено

значение, включително и за личното положение на жалбоподателя.

Съдът намира за основателен изводът на административния орган за недостоверност и непоследователност на твърденията на жалбоподателя относно наличието на опасност за неговия живот във връзка със заявената от него различна сексуална ориентация.

В разпоредбата на чл.13, ал.2, т.4 от ЗУБ е предвидено, че производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуването се прекратява, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Законосъобразно интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ не е допуснал молбата за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила.

Ето защо и по изложените съображения, настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното решение отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове, предполага отхвърляне на предявената срещу него жалба и води до потвърждаването му.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. Х. М., гражданин на Сирийска арабска република, ЛНЧ [ЕГН], представляван от ада. Б. П. Б.-САК, адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх. 1, ет. 1, офис 1, срещу: Решение № 81х /24.07.2025 връчено на 28.07.2025 от Интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което е отхвърлена последваща молба по чл. 76а, ал. 1, т.2 от ЗУБ за предоставяне на международна закрила.

На основание чл. 138, ал. 1 АПК, препис от решението да се изпрати на оспорващия и на интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, съгласно разпоредбата на чл. 85, ал. 4 ЗУБ.